

KUKATKO

Josefodolské divadelní jaro
2009

J.K. TYLA JOSEFODOLSKÉ

KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ „JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ JARO 2009“

DS Havlíček Zákupy TO BYL HOCKEWANZEL komedie Jiřího M. Šimka

REŽIE: JIŘÍ M. ŠIMEK

ZVUK: RUDA BITALA, NORBI HAUER

SVĚTLA: PETR KOHOUT

KOSTÝMY: IVA URBANOVÁ

INSPICE: DÁŠA BERÁNKOVÁ

SCÉNA: ZA POMOCI SOUBORU J. M. ŠIMEK

Scénická montáž „To byl Hockewanzel“ vychází z vyprávění příhod polického arciděkana Wenza Hockeho (sepsaných německým žandovským rodákem Willim Langem a přeložených do češtiny P. Kolářovou), jež mu vynesly označení severočeský Enšpígl. Některé z těchto příběhů jsou obsahem této scénické montáže, která si klade za cíl ukázat spíše Hockewanzla - člověka, než Wenzela Hockeho - arciděkana.

O autorovi:

Jiří M. Šimek – herec, režisér, jednatel a kronikář DS Havlíček Zákupy, jehož členem je od roku 1958. Na klopi může nosit Zlatý odznak SČDO a Zlatý odznak J. K. Tyla a v kapse Čestné uznání V. K. Klicpery. Zastává funkci místopředsedy předsednictva oblasti České středohoří SČDO. Pro zákupský soubor napsal tři pohádky (Schválnosti princezny Schválničky, Babiččiny pohádky a O Sněhurce), zdramatizoval Exupéryho Malého prince a Dostojevského povídku Strýčkův sen (pod názvem Jak ulovit knížete), dramaturgicky upravil řadu textů (Někrasovova Herečka, Molièrův Tartuffe aj.).

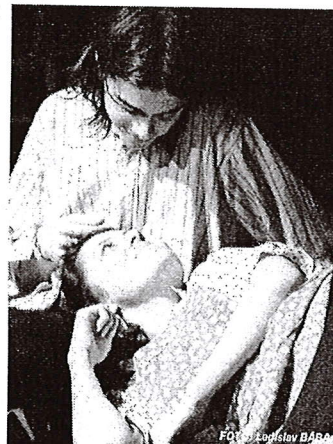
DS Rádobydivadlo Klapý ROMANCE PRO KŘÍDLOVKU divadelní hra Františka Hrubína

Scénář: Ivo Krobot, Josef Kovalčuk

Režie: Ladislav Valeš

Romance pro křídlovku je jedním z nejkrásnějších děl české poezie. Její sdělnost bude asi věčná, protože nezaznamenává překotné politické změny minulého století, ale je „jenom“ osobním vyznáním básníka „jednoho z našich největších“ o smyslu silného lidského prožitku pro chápání a zvládání života, a také o jeho významu pro zrození uměleckého obrazu.

Kdo četl Romanci pro křídlovku, nikdy nezapomene její závěr, poslán: „Navždy mne bude víc o člověka, z něhož bříme lásky a smrti a bříme života vyrazí zpěv.“ František Hrubín opřel své nádherné básnické vyznání o poutavý příběh mladičké Teriny a Františka, kteří prožívají sílu prvního milostného vzplanutí v omamné atmosféře srpnových nocí. Už několik divadel u nás převedlo Romanci pro křídlovku do scénického tvaru a Hrubínova veliká báseň se tomu zjevně nebrání, naopak se na jevištích rozžívá novou obrazivostí. Proto s ní přichází i naše Rádobydivadlo Klapý, jemuž předlohou pro scénické ztvárnění tohoto poetického obrazu intimní poezie byl scénář zapůjčený z Národního divadla.

DS Jizeran Rakousy POSTEL PRO ANDĚLA situační komedie Jaroslava Koloděje

Slovo o hře

Postel pro anděla je situační komedie z dnešní vesnice, kde hlavní postava Ludvík Mysliveček, vášnivý nimrod, se setká se svým Andělem strážným a spolu se svou „z gruntu hodnou“ manželkou, vdavek chtívou dcerou a několika potrhými sousedy, vytváří komedii, kde o legraci není nouze.

Za podpory Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl, KÚ Libereckého kraje a manželů Verhoefových.

Redakce Kukátka: Hanička Dohnalová, Radim Podrazký, Karel Stuchlík, Roman Štátný <http://www.divadlojozefuvdul.cz> 1

Pocta oponám

„Tak čím bych asi začal.“ Těmito slovy zahájil po krátkém přivítání p. Jiřího Řeřichy z místního DS svůj proslov pan Jiří Valenta, člověk divadlu oddaný a divadla znalý, z Národního informačního a poradenského střediska v Praze. Stál u zrodu ojedinělých čtyřdílných Dějin amatérského divadla, byl před deseti lety u prvních krůčků vedoucím ke vzniku expozice Malované opony. Jeho laskavý a fundovaný výklad pohltil na téměř tři čtvrtě hodiny zcela zaplněnou výstavní síň v suterénních prostorách josefodolského divadla. „Tato výstava zde má dnes svým způsobem obnovenou premiéru, neboť jde o její druhou, rozšířenou verzi.“ Pětapadesát fotografických reprodukcí malovaných opon bylo zapůjčeno z Muzea českého amatérského divadla v Miletíně. Vhodně je doplňuje několik dobových divadelních kostýmů a rekvizit včetně červeného dřevěného křesla, které už nejednou „hrálo“ v inscenacích josefodolských ochotníků, zejména jako královský trůn v pohádkách, zatím naposledy jej diváci mohli vidět ve hře „Petarda“.

Jiřímu Valentovi a jeho kolegům se podařilo téměř nemožné. Po několikaletém úsilí, kdy vyzvali ke spolupráci představitele obcí, ochotníků a dalších institucí, pečlivě shromažďovali informace a podařilo se jim najít a zdokumentovat na 300 malovaných opon z celé republiky. Některé z nich byly nalezeny ve zbídačeném stavu, smotané na půdě, dřevě, jiné našly důstojné místo v muzeích nebo např. obecních síních, některé opony nebyly objeveny vůbec. „Nejsem v Josefově Dole poprvé. Tuto budovu znám. Před časem jsme si odtud zapůjčili zajímavé předměty. Vybavuje se mi např. kašírované rytířské brnění,“ ponořil se na chvíli do vzpomínek Jiří Valenta.

Sám začal hrát divadlo již v dětských letech, pokračoval jako studentský ochotník. Za svůj život prošel celou řadou profesí jako divadelní profesionál: jako dramaturg, režisér, dokonce jako kulisák, v neposlední řadě jako skvělý divadelní historik a znalec českého divadla.

„Která opona je mému srdci nejmilejší? Přece ta první, za kterou jsem stanul ve své první dětské roli Jeníka ve hře „Šumařovy housle“, kterou napsala moje maminka,“ zavzpomínal znovu na své herecké počátky v Horních Stakorech na Mladoboleslavsku pan Jiří Valenta.

Za jeho úsilí, skvělou výstavu a moudrá slova mu patří velké poděkování!

Radim Podrazký

Divadelní spolek Scéna Libochovice – Michael Frayen : „Dva z nás“

Třetím představením v pořadí byly dvě aktovky Michaela Frayena „Dva z nás“ v podání Divadelního spolku Scéna Libochovice. Textová předloha budí dojem, že autor v obou aktovkách zkoušel, jak dlouho vydrží pracovat s jedním nápadem. Aktovka „Nový Don Quijote“ je pokusem o variaci na jedno téma, zatímco aktovka „Čiňani“ je pokusem o soustavnou záměnu postav. Režisér je postaven před úkol hledat takové řešení, které typ textu naplní. V první aktovce, přes poctivé úsilí herců, text nenabízí jiskřivost a humor dialogu. Druhé aktovce citelně chyběl výrazný spád, hlavním zdrojem humoru je proměnlivost postav, která musí být nečekaná a okamžitá. Jen tak může být zdrojem humoru. Dialogy byly zbytečně zatěžkány realistickým přístupem, který byl v rozporu s potřebou prudkých reakcí, které mají vyvolávat bouřlivý smích.

Inscenace, v níž hrají pouze čtyři herci, je velmi obtížný úkol. Hercům, kteří prokazují tvůrčí schopnost, by pomohlo přesnější zadání stylu inscenace.

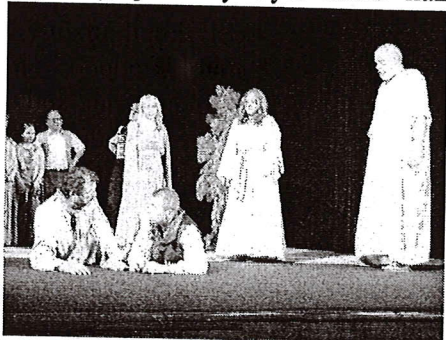

Za porotu J. Kejzlar

Divadelní soubor FRK při ŠKK Nová Ves nad Popelkou

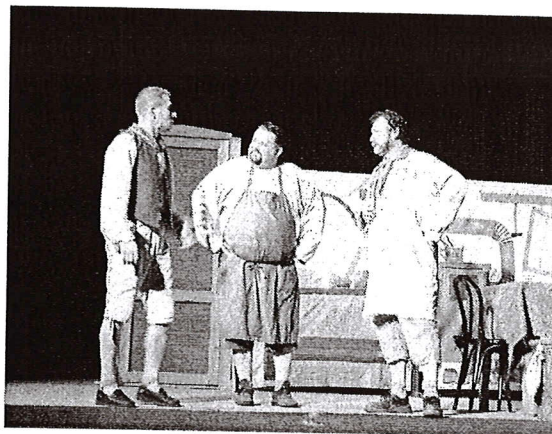
Divadelní soubor FRK z Nové Vsi nad Popelkou zvolil titul, který se na amatérských jevištích objevuje poměrně často, ovšem většinou v takové podobě, kde nejen nepoznáme překladatele, ale především zůstává utajen upravovatel. Novovesští uvádějí svou úpravu Nestroyova ZLÉHO DUCHA LUMPÁCIVAGABUNDA, v níž využívají do značné míry zestručněné dialogy, k nimž připojují řadu písniček z autorské dílny.

Dominantním prvkem inscenace se skutečně stává hudba, výborně interpretovaná harmonikářem zařazeným do komparzu, a rovněž sólový i sborový zpěv nese znaky pečlivé přípravy. Písničky znějí s naprostou samozřejmostí a sbor plní s radostí a chutí jednoduchou choreografií. Bohužel, hudební čísla stanovují nepoměrně vyšší měřítko, než jaká pak naplňuje činoherní složka. Řada výkonů je poznamenána značnou dávkou nejistoty, jako by byla málo nazkoušena, objevují se často

propady v textu, herci více myslí na pouhé slovní sdělení, než na vyjádření obsahu výpovědi a vytváření vztahů mezi

postavami. Do pohybové složky se dostávají zcela gesta a pohledy, více svědčící o jednosměrné pozornosti na přibližnost slova, než na smysl dramatické situace. Jestliže první polovina inscenace měla dobrý temporytmus, pak druhá polovina od samého začátku vázla v tempu. Do značné míry byl omezen počet hudebních čísel a jak z jiné inscenace se

objevily zdlouhavé přestavby scény. Realizace sympatické dramaturgicko-režijní koncepce zůstala na půli cesty, stejně tak soubor, v němž lze najít řadu nadějných hereckých typů (např. Trojlístek tovaryšů), má před sebou ještě větší prostor pro pečlivější přípravu na zkouškách. Lumpácivagabundus je inscenace, jež určitě potěší domácí publikum. Dotažením herecké složky by pak potěšila nejen přehlídkové diváky, ale i porotu.

Za porotu: R. Felzmann

SOKOL DS Bozkov ŽENSKÝ BOJ Václav Kliment Klicpera z Bozkova

Také letos, jako už tradičně, přijel na přehlídku divadelní soubor TJ Sokol Bozkov. Bohužel bez Vratislava Ouhrabky, jehož vlídnou tvář jsme si zvykli na přehlídce vídat. Přivážel inscenace, v nichž dominoval zvládnutý text, jež rámoval vyřešený prostor a které byly připraveny pečlivou rukou. Na tuhle

poroty větší počet mladých tváří na jevišti. Ty mladé síly ukázaly, že jim lze svěřit jevištní úkol. Klicperův ženský boj se prokázal jako znamenitá dramaturgie. Typ obrozenské klasiky má svoji přirozenou naivitu, kterou lze šťastně uchopit. Je pravda poněkud mnohomluvná, ale soubor si pomohl přiměřenými a důvtipnými škrty. Klicpera nabízí, a to si přiznejme, šťavnatější a pestřejší rejstřík rolí, nežli prvorepublikový společenský repertoár, který jsme tu v

bozkovském nastudování často viděli.

Herci se

chopili rolí s přirozeností svého exteriéru a svého temperamentu. Mají ovšem rezervy v možném diferencování a výraznějším zbarvení jednotlivých postav vůči sobě navzájem. Mají i rezervy v mluvním projevu, v němž jim může být vzorem pan Jaromír Ouhrabka, suverénní vládce jeviště. Nový režisér Jiří Doubek se chápe díla s poctivou a aktivní pozorností k předloze a zřetelnou orientací v prostoru jeviště. Zkušenost mu časem nabídne obratnější aranžmá a další inscenační nápady. Tradice bozkovského divadla tedy

šťastně pokračuje. Letos nás překvapila množstvím interpretů na jevišti. Je to na Bozkov mimořádné obsazení. A to je slibné i pro budoucnost.

Za porotu J. Hraše.